

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE se primesc la ADMINISTRATIONE în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf. Max Augenthaler & Emrich Lesner. Heinrich Schalk. Rudolf Mosse. A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o serie 10 cr. sau 30 banl.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L I X I.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea. Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajiu I.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr. v. a. sau 15 banl. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 101.

Brașov, Vineri 8 (20) Mai.

1898.

Anglia caută aliați.

O estra-ordinară senzațiune au produs în totă lumea enunțările cele mai nouă ale miniștrilor englesi.

Mai întâiu a vorbit la un banquet primul-ministru engles, lordul Salisbury, descriind situațiunea esteriă a colorile cele mai pesimiste, declarându-o de critică și dîcînd, că Englitera trebuie să se pregătască pentru orîce eventualitate.

Câte-va zile mai în urmă a ținut secretarul de stat pentru colonii Chamberlain un discurs în Birmingham, al căruia cuprins l'am comunicat deja pe scurt cetitorilor noștri.

Acēsta este enunțăriunea, ce a produs o senzațiune atât de mare pretutindenî pentru tonul ei neașteptat, foarte rezolut, și pentru îngrijirile, cărora li-a dat espreșiune atât de viuă și neobișnuită.

Aprōpe în același timp ministrul de esterne al monarhiei noastre, contele Goluchowsky, a dat nisece declarări pline de încredere, că inafară de conflictul americano-spaniol, prospectele situațiunii politice generale sunt cele mai pacifice și liniștitoare. Er ministrul engles dîse la Birmingham cam acestea: „Situațiua dinafară e seriōsă și turbure. Pōte sosi curēnd acel timp, cānd va fi de lipsă a apela la patriotismul poporului engles care, sperez, va fi atunci unit pentru apărarea intereselor sale“.

A vorbit apoi Chamberlain despre izolarea în care se află Marea Britaniă, că e de lipsă să se alieze cu Americanii și că orîc cāt de grōznic ar fi un rēsoiū, totuși n'ar fi prea scump plătit, cānd intr'o luptă mare și nobilă drapelul Statelor-Unite ar fālăi împreună cu acela al Marel-Britanie, infățișānd alianța anglo-saxonă. Și intr'o rēsufare bărbatul de stat engles a atins și cestiunea litigiōsă a Engliterii cu Rusia în

China de nord. Splendida izolațiua, dîse Chamberlain, ni a adus în tōte trei părțile lumii vechi mari perderi, deci să ne căutām aliați, ca să putem recăștiga ce am pierdut, sēu să ne putem feri cel puțin de nouă pagube. Tot-odată adause, că fără un aliat, Anglia intr'un rēsboiū cu Rusia nu va putē aduce acesteia vre-o stricaciune mai seriōsă.

Care sē fiă acest aliat? Numai Statele Unite nord-americane? Dér Chamberlain a vorbit și de-o putere militară, pe care ar putē să se razime. Care sē fiă acēstă putere?

Foile americane salutā cu cea mai viuă însufēțire vorbirea lui Chamberlain. Prin optiōne din partea acēsta Englesii vor intimpina tōtā prevenirea pentru alianțā. Unde rēmāne insē puterea militară?

Diarul frances „Temps“ constată, că politica cea mai nouă englesă tinde la o alianțā cu Germania, dēr adauge tot-odată, că pānă acum o țințā de căpeteniā a diplomației germane a fost să cultive bunele raporturi cu Rusia și nu crede, că Germania de dragul negustorilor britanici va risca a se strica cu Rusia. Foile francesse în genere critică aspru și în mod nefavorabil discursul ministrului engles.

Cea mai mare amărăciune a produs-o vorbirea lui Chamberlain în Madrid. Foile spaniole admit posibilitatea, că alianța anglo-americană ar putē să nascā chiar o conflagrațiua universală, în care Spania ar trebui să ia partea Rusiei și Franciei.

Cea mai importantă este insē pentru moment vocea rusescă, ce rēsună din „Novoie Vremia“. Ea dovedesce, că Rușii stau la pāndă și sunt decisi a nu suferi nici-decum, ca Englitera să cumpere cum-va insulele Filipine, de le vor cuceri Americanii, dela aceștiua și ast-fel să cāștige o influințā dominantă în

Oceanul pacific, care să amenințe tare interesele Rusiei, Franciei și Germaniei din Asia rēsăritenă. Intr'un asemenea cās, dîce fōia rusescă, ar fi posibil, ca aceste mari puteri să părăsescā neutralitatea lor în conflictul ispano-american.

Etā dēr, că vederile rusesce se unesc cu cele spaniole în temerea, că o alianțā anglo-americană ar putē ațița o conflagrațiua universală.

Cătră publicul român din loc.

Atragem atențiunea Romānilor din comitatul nostru, mai ales insē a celor din Brașov, asupra următorului apel, ce ni-se trimite din partea Comitetului despărțēmētului brașovean al Asociațiunei:

A p e l

cătră publicul român din Brașov și împrejurime.

Cu prilejul adunării de reorganizare a despărțēmētului I al „Asociațiunei pentru literatura romānă și cultura poporului romān“ ținute în 15 (27) Martie a. c., s'a esprimat din tōte părțile dorința, ca acēstă secțiune a „Asociațiunei“ să începā o nouă viață și să contribuie din tōte puterile spre ajungerea frumōselor scopuri ale acēstei unice societăți culturale și literare a tuturor Romānilor din patrie în acēstă parte a țării. Subscrisul comitet este gata a face tot ce-i stă în putințā pentru îndeplinirea acēstei dorințe; spre scopul acēsta insē are lipsă de sprijinul material și moral al tuturor Romānilor de bine din ținutul nostru.

La lucrări menite pentru binele obștesc, ca acelea, pe care le are în vedere Asociațiunea noastră, silințele cător-va omeni, aibā aceștiua ori și cāt de bună intențiune, nu sunt de ajuns, ci este neapērat de lipsă, ca toți aceia, cari doresc înaintarea poporului nostru, să punā umērul și să contribuie cu tot ce le stă în putințā, la ajungerea scopului comun.

In deosebî subscrisul comitet așteptă, ca orî-care Romān cu pricepere și cu ceva dare de mână din orașul nostru și din împrejurime să intre în șirul membrilor „Asociațiunei“, ca membru fundator, pe viețā, ordinar, sēu ajutător.

In conspectul membrilor „Asociațiunei“, Brașovul și împrejurimea, ce e drept, figurēzā cu un număr ore-care de membri; numărul acēsta insē nici pe departe nu coreșpunde numărului acelor persoane, care credem, că ar putē face parte din șirul membrilor des numitei societăți.

De aceea, ca să dăm posibilitate oricărui Romān din ținutul nostru, și în deosebî din orașul Brașovului, a se înscrie ca membru al „Asociațiunei“, ne vom lua voie a trimite zilele următoare o listā de înscriere la tōte acele persoane, despre care subscrisul comitet crede, că pot face lucrul acēsta fără mare greutate. Cāt pentru împrejurime, ne adresām cu tot respectul cătră preoții și învățătorii din comunele ținătoare de despărțēmētul nostru, rugându-i să stăruească a înscrie pe frunțașii din comunele dēnsilor ca membri ai „Asociațiunei“ și în genere să dea tot sprijinul subscrisului comitet în acțiunile sale.

E drept, că împrejurările, în care ne aflăm de present, sunt grele; acēsta insē nu îndreptătesce pe nimenea a rēmāne nepăsător față cu interesele culturale, și prin urmare cele mai vitale ale poporului, din care face parte.

Tocmai în ast-fel de împrejurări se constată valōrea indivișilor și a popōrelor.

Trecutul ne îndreptătesce a spera, că Romānii din Brașov și împrejurime își vor face datoria chiar și în aceste grele împrejurări.

Brașov, 6/18 Mai 1898.

In numele comitetului desp. I al „Asociațiunei pentru lit. romānă și cultura poporului romān“

Andre ũ Barseanu,
directorul desp.

Nicolae Bogdan,
notarul comit.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Scrisori din Italia.

Nenumitei prietino.

IV.

Intāia erā de fum.

— St. Gotthard, Milno, Genova. Riviera, Monte-Carlo, Nizza. —

(Urmare.)

Ca pretutindenî în lume, și aici majoritatea e formată de femei. „Sexul frumos“ era să scriu, dēr aducēndu-mi aminte de fețele ce le-am vēdūt, mi-s'au oprit vorbele în pană. Tot ce formēzā frumosul femeesc: poesia raporturilor feții și blāndeța mișcărilor și a privirii, vocea cea dulce, tot cu un cuvēnt, se pierde în salele de joc. Aici nu mai veđi decāt capete sburlete, fețe palide, în cari totul se pierde, ca să se vadā numai ochii. Dēr nisece ochi de Meduză, plini de patimā, cu dungl negre pe sub ei, ca ochii unui criminal dupā sēvirșirea crimei.

Imi aduc aminte de o astfel de fețe și de intrară în

mei. Eram la o masă de joc și mă uitam cum am pierdut 5 franci. Deodată simții o rēsufare caldă la urechia mea și încet auđii o voce răgușită șoptindu-mi: „Prietine, dā-mi 20 franci să-i joc pentru tine!“ Mē întorc și vād o femeie îmbracată în mătăsuri, de frumșete rară, dēr sēlbatăcită de tot de patimf. Nu sciam de cānd suntem prietini și me uitai mirat la ea. Dēr ea cu ochii țințiți la masa verde, imi șopti iritată: „Iute, iute, ți-i dau mână, îți dau tot ce-mi ceri, numai dā-mi 20 franci! 20 fr. iute, căci sunt sigură, că voiți cāștiga. Iute, iute... Veđi! A eșit 36!“ Intr'adevēr eșise numărul 36, înainte ce eu 'avui vreme să-i spun vre-un cuvēnt. Se fi vēdūt atunci cu ce privire mē invrednici! Nu o voiți uita în viața mea.

Și să nu cređi, că era o cocotă acēsta. Incā în sēra aceleleași zile am vēdūt-o cu un domn elegant la braț, și cu o copilă de vre-o 5 ani de mână. Atāt de departe merse patima acēstor omeni.

Fortuna cochetēzā cu toți aici, se jōcă de-a baba ōrba cu acēstā mulțime, și ca să n'o plictisescā jocul își trimite pe

pajul sēu, pe Superștiua, printre omeni, ca să-i ațițe.

Superștiua jōcă un rol îngrozitor în acēstā Casinā. Mulți își pun averea tōtā pe un număr, căci au „spurius“ de cāștig. Fac combinații și paracombinații, unele mai absurde decāt altele și... Casina din Monte-Carlo cāștigā 36 de milioane de franci la an.

Așa am observat un Englez, care punea numai cāte 20 de franci de două ori după oaltă, er a treia ōră punea maximul de 12,000. Cānd punea puțin, cāștiga de obște, cānd erau mii în joc, pierdea. Și totu-și era firm convins, că sōrtea vrē numai să-l ispitescā și nu se lāsa de sistemul acēsta. Intr'o jumătate de cēs pierduse vre-o 100 de mii. Cātî nu vor fi blāstēmānd numărul 3, acēstā cea mai ascuțită armă a superștiiei. Altul își scria totdeuna numărul, care cāștiga, și cānd avea 10 numeri, îi aduna și-i dividea cu 7. Se nimerise să cāștige un Neamț vre-o 50,000 după oaltă. Un American i-a oferit 10,000 pentru loc, dēr Neamțul l'a refuzat. In curēnd pierdū toți banii, și apoi să fi vēdūt inju-

rături ce-i trāgea Americānului, că îi „luase norocul“.

Și superștiuile acēstea le au omeni cuminți, crema societății!

Dēr aici omul nu mai e om, aici se dobitocesce. Piese de cāte 100 de franci de aur frances, ce zac în grāmeđi pe masă, le ia mințile tuturor. Cānd veđi atāta aur la un loc, nu mai ai nici un respect de el, și o piesă de 20 de franci, care te face să te areți bogat, cānd o ai singură, aici par' că te face să înroșesci de neînsemnătatea ei.

Sunt lucruri în lumea asta, cari numai în mic au efect. Fă esperimentul următor la un copil: Dā-i un ban și mai dā-i unul și momentan va simți, că are incā-odată pe atāta. Spune-i aceluiași copil de un om, că e milionar. Indată va sci, că el are nesfirșit de mulți bani. Dēr spune-i de altul, că are două milioane, și pentru el acēsta din urmă nu mai are incā-odată atāt de nesfirșit de mult, ca cel dintāit, cî numai puțin mai mult. Sēu ia spre pildā comparatiunile germane. Cānd

Principele moștenitor român în Senat.

La 4 (16) Maiu principele moștenitor al României a intrat în incinta Senatului din București și a fost primit în aplausele unanime ale membrilor, cari s'au sculat în picioare. Președintele Senatului a rostit următoarea cuvântare:

„Alteță Regală!

„Senatul României este fericit a Vă vedea pe deplin sănătos, ocupându-Vă scutur, care Vă este dat de Constituțiune.

„Senatul aduce Provedinței mulțumirile sale cele mai ferbinți, că Vă păstrat dăile pentru binele țerei și a Augusteii Văstre familii. Ați trecut într'adevăr prin grea cumpănă; viața Alteței Văstre a fost mult timp în pericol, dăr acum Văți redobândit mult prețioasă sănătate și Văți putut convinge însuși Alteța Văstră de dragostea poporului român și de nemărginitul devotament, cu care s'a rugat lui Dumnezeu pentru dăile Alteței Văstre.

„Glasul unanim al poporului român a fost ascultat de Dumnezeu, căci era cald, sincer, pornit din adâncul inimei sale, și etă că acum, spre fericirea neamului nostru, Vă vedem erăși sănătos printre noi.

„Să strigăm dăr cu toții într'un glas: Să trăiască Alteța Sa Regală Principele Moștenitor al României! Să trăiască Augusta Dinastia!”

La această cuvântare A. S. R. Principele moștenitor a răspuns următoarele:

„Domnilor Senatori, sunt foarte mișcat de urarea atât de bine simțită ce mi-o faceți în numele Senatului, urare, care găsesce un adânc răsănet în inima mea. Sper, că de acum înainte voi lua parte mai adese-oră la lucrările acestui corp, decât până acum, lucrări pe cari întotdeauna le-am urmărit cu cel mai mare interes.

„Vă mulțumesc pentru sentimentele, cari le-ați exprimat acum. În tot timpul anului trecut am găsit în sinul Senatului, ca să dăc așa, o compătimire așa de adâncă și așa de binefăcătoare pentru mine, sentiment în care Senatul s'a unit cu întreg poporul român. Încă odată, mă simt dator și spune, că am fost adânc mișcat de aceste sentimente“. (Aplause prelungite și entusiaste).

Datoria statului român către biserica sf. Nicolae din Brașov.

În numărul de alaltăieri am produs foarte pe scurt răspunsul ministrului-președinte Sturdza dat la interpelarea d-lui P. Grădișteanu în ședința Senatului dela 30 Aprilie st. v. Astăzi reproducem din acel discurs părțile în care se explică originea datoriei guvernului român pe baza daniei făcute bisericii sf. Nicolae din Brașov de către Domnia Moldovei și Munteniei.

dăc eu „lung“, am spus mai mult, ca și când voi dăc „mai lung“. E destul de curios acest lucru, dăr așa e. Cetește spre pildă în afișele de teatru: „Nach dem dritten Akt folgt eine längere pause“ — însemnă, că după actul al treilea urmăză o pauză scurtă. Privesce spre pildă un inel cu un lapis azuli cât o alună, și el îți va face impresiă mai de mare bogăție, decât decât privesci în biserica Gesu din Roma cel mai mare lapis azuli din lume, un glob cât un pepene.

Dacă ai pune pe copil să alăgă între două milioane de galbin și între un milion plus un papagal, care scie dăc „bună dimineață“, ar alege de bună sēmă milionul cu papagal.

Astfel aurul își pierde valoarea, când îl vești în grămești, nu-i mai simți greutatea, avându-l totă dăna în mână, și ție greu numai când te pomenesc că nu-l mai ai.

(Va urma.)

colae din Brașov de către Domnia Moldovei și Munteniei.

Cu privire la această ministrul-președinte Sturdza dăse:

Nici cuvântul de „subvențiune“, nici acel de „ajutor“ nu e termenul exact, ce trebuie întrebuițat aci, ci cuvântul de „rentă“, căci este o datorie.

Acea rentă are următorul istoric: Relațiunile dintre Moldova și Valachia cu Transilvania, mai ales cu cetatea Brașovului, datéză de foarte mult timp. Relațiunile Domnilor noștri au fost dănilice, pentru-că necesitățile vieții sileau. Cei de peste munți aveau nevoie mai ales de merinde, căci dincolo agricultura nu era așa lătită, er nouă ne trebuiau multe lucruri, cari nu se făceau la noi în țără, mai ales arme.

Încă dela 1586, Domnul Petru al Moldovei a făcut întâia danie bisericii sf. Nicolae din Brașov, pe care a clădit'o el, și de atunci neconținut toți Domnii Moldovei au făcut danii, și de bani, de moșii, de drepturi de pășune. Fia-care Domn a întărit daniiile anterioare și au adăogat și dănsii alte donațiuni. Pentru Moldova, acele donațiuni au mers până la sfârșitul secolului trecut; mai departe n'am putut să le dau de urmă.

În Muntenia, cea dintăi donațiune a fost făcută de Brâncoveanu. Chiar moșia Merișanii, care aparține astăzi d-lui Grădișteanu, este una din acele donațiuni. După aceea, s'a urmat donațiuni de alte moșii în Prahova, Argeș și Muscel. Tote acestea au mers până la 1810, întărindu-se. Cea din urmă întăritură e dela Domnul Caragea. De aci încolo se sfârșesc donațiunile.

Acastă încetare este ușor de explicat, căci evenimentele de rebel, cari s'au succedat, schimbările, cari s'au urmat în Principate, nevoile prin cari au trecut aceste țări, au făcut de s'au dat uitării rentele datorite dincolo de Carpați.

Și așa a și venit, nu se scie cum, că moșile acelea, cari se stăpăneau aci în Muntenia, cât și în Moldova, de biserica Sf. Nicolae, au intrat în mâinile altora.

Fără îndoială, aceste moșii cu timpul au fost vândute de statul român, ca moșii domnești, a căror destinație se uitase. Am cercetat de urma lucrurilor, dăr n'am putut afla până acum nimic.

În 1860 dreptul de proprietate a Sf. Nicolae asupra unor din proprietăți s'a amintit într'un sobor bisericesc dela Sibiu, sub președinția Metropolitului Andreiu Șaguna. Acel sobor a însărcinat pe Metropolit să reclame. Acestea se află în actele soborului din 1860 tipărite în o broșură în acel timp. Metropolitul Șaguna s'a adresat la guvernul român cu reclamația, că decât nu i-se pot da înapoi proprietățile, cel puțin să se dea echivalentul rentei în bani.

Atunci în Moldova, ca și în Muntenia s'au fixat ore-cari sume mici, după puterea bugetară de-atunci, căci trebuie să vă aduceți aminte, că pe vremea aceea bugetul ambelor țări era numai de 30 milioane lei, er nu de 222 milioane și mai bine, cum e cel de azi.

În fine d-l D. Sturdza, dăse ca resumat al situației actuale, cum o vede d-sa:

Eu cred, că ceea ce putem trage din discuțiunea de astăzi, sunt următoarele: *Intăi.* Guvernul român nu are să dea subvenții bisericii și școlei S-lui Nicolae din Brașov, ci guvernul român e dator cu o rentă acelei biserici și acelei școli, pentru anume bunuri ce din împrejurările timpului au fost luate și vândute de Statul român. *Al doilea.* Chiar atunci când Statul unguresc ar vré să subvenționeze școlele din Brașov, tot guvernul român are datoria să dea renta școlelor din Brașov. *Al treilea.* Este bine, ca acest lucru să se clarifice odată. (O voce: Prin judecată?) Nu prin judecată.

Trebuie să se clarifice, căci nu este de demnitatea Statului român, ca atunci când este vorba de datorii certe, el să caute să le îndeplinească pe furis; trebuie, din contră, să-și achite datoriile pe față. Dăr totde-

odată trebuie să le dea astfel, ca să nu jignescă școlele acelea — căci înțelegem d-văstră, că decât guvernul ar da renta școlelor din Brașov, și ar trimite-o cu poșta, căci n'ar puté-o trimite altfel, și decât guvernul unguresc ar închide din această cauză acele biserici și școle, conform legii din 1875, care nu este în putința noastră de a-o schimba — atunci, înțelegem, ne-ar păre foarte reu de banii trimiși. Trebuie să căutăm să convingem guvernul maghiar, ca să admită plata acestei rente, fiind-că o datorim în mod cert și onest acelei biserici și școle. Eu cred, că numai atunci vom sta pe adevăratul tărîm, pe care trebuie să stăm ca stat, care voesc să-și mențină demnitatea! Căci vedeți, că în țera turcescă se dau sume însemnate și scie guvernul turcesc, că se dau acele sume pentru întărirea de biserici și școle, cari nu jignesc întru nimic imperiului otoman.

„Correspondența Politică“ din Viena publică un raport ce-l primesce din București asupra declarațiilor de mai sus făcute în Senat de ministrul-președinte Sturdza, după-care în viitor guvernul român va avé să transmită renta ce-o datorează școlelor și bisericilor din Ardeal la destinația sa prin mijlocirea statului ungar. Cu această — dăce raportul — cestiunea ajutorării școlelor române ardeleni ar puté fi rezolvată în esență ca rezolvată. Prin această modalitate rentele fundamentale trase din Cassa statului român apar asigurate pentru tôte timpurile, și într'o formă, ce nu dă statului ungar nici o cauză de bănuială.

Cum gândesc asupra lucrului oficioșii unguri, vom vedé cu altă ocaziune.

Lupta între Sërbi și Bulgari.

În revista din Sofia „Bulgarski Pregled“ s'a publicat de curând un articol iscălit de Iv. A. Gheorgoff, profesor al înaltei școli din Sofia

Gheorgoff combate broșura fostului ministru de justiție al Serbiei, d-rul Milovanovic, care era un înfocat partisan al alianței sërbo-bulgare, a cărei realizare, — după dănsul — nu putea să se îndeplinească, decât prin cooperarea mai multor puteri necesare, dintre cari în primul rând este rezolvirea cestiunii împărțirii Macedoniei.

Gheorgoff, în introducerea sa, observă că, decât Sërbi doresc alianța bulgară, această o fac nu din dragul Bulgarilor, ci conduși fiind de interesele lor. Diplomații dela Belgrad au încercat cu puțin înainte de facerea acestui demers, ca să se înțelégă cu patriarhul ecumenic și cu guvernul grecesc în privința unei acțiuni comune pentru împărțirea Macedoniei. Dacă ar fi reușit să se înțelégă cu Grecii, așa după cum voiau dănsii, de sigur n'ar mai fi vorbit de o alianță cu Bulgarii.

Milovanovic plecă dela principiul, că cestiunea orientului turcesc pôte să fiă rezolvită la Sofia seu la Belgrad, în acord cu Rusia, care este mult interesată pentru asigurarea directă seu indirectă a pozițiunilor, cari permit libera trecere prin Dardanele.

Considerând, că imperiul turcesc este aproape de a se disolva și afirmând, că Austro-Ungaria se presintă ca candidat la moștenirea bolnavului imperiu, Milovanovic conchide, că numai o alianță sërbo-bulgară de sub patronajul Rusiei ar puté să împiedeca pe Austria în realizarea aspirațiilor sale.

Dăr în condițiile punerii acestei alianțe, Milovanovic reclamă pentru Serbia cea mai mare parte din Macedonia cu Salonicul ei, căci după el „se impune ca Serbia să ajungă la mare“ și că „populația macedonenă este un aluat, care se frământă tot așa de bine cu elementul sërbesc, ca și cu cel bulgăresc.“

D. Gheorgoff în răspunsul seu probeză, că imperiul turcesc nu este aproape de sfârșitul seu; că puterile sunt de acord

pentru menținerea statului-quo în Orient; că Macedonia, din punct de vedere istoric și liguistic, nici odată n'a încetat să fiă bulgărescă.

În urma acestor argumente Gheorgoff sfătuesce pe Sërbi de a părăsi calea șovinismului, pe care au apucat, de ore-ce dănsa nu-i pôte duce decât la desilu și și aspre încercări.

„Dacă voesc să se alieze cu Bulgarii, trebuie să afle altă basă de înțelegere și alianță. Reformele vor avé precădere în Macedonia, er nu cuceririle. Nici n'ar puté să fiă o împărțire etnografică fără de voiața populațiilor interesate.

„De alt-fel decât vre-o dată ar veni timpul pentru mari dobândiri și apropieri, sunt alte țări la cari pôte să aspire Serbia, er nu Macedonia. Atunci prietinia Bulgarilor pôte n'are să le fiă nefolositoare.

„În ceea ce privesce pe Bulgaria, ea de ocamdată, nu se gândescela cuceriri. Ea urmăresce o politică mai reală, și înainte de tôte, dănsa doresce îmbunătățirea sôrtei populațiilor din Macedonia, cari sunt de acelaș neam. De aceea dănsa și-a redus cererile sale la minimum (!) care este de absolută trebuință pentru ca locuitorii acestui ținut să pôte trăi în bună voia lor.

„De curând comitetul central bulgarmacedonen a elaborat un proiect de reforme, a căru aplicare ar mulțumi populațiile creștine din Macedonia și acest proiect a meritat, mulțumită moderațiunii sale, atenția celor mai serioșe cercuri europenesce, chiar e de sperat, că nu este departe momentul, când factorii competenți vor relua cestiunea pe bazele puse de comitetul menționat.

„Dacă Sërbi țin la fericirea creștinilor din Macedonia, decât țin la simpatiile lor, și decât voesc să încheie cu noi o înțelegere, o alianță, trebuie să încéță priu ridicarea vocii acolo, unde trebuință este, pentru ca proiectul nostru de reforme să nu se mărginescă numai la Macedonia, dăr să fiă întins și la întreaga Turcie din Europa“.

Acastă luptă continuă și astăzi între „Odjec“ și „Dnevni List“ din Belgrad și „Narodni Prava“ din Sofia.

Aniversarea dăile de 3 (15) Maiu în Craiova.

Craiova, 4 (16) Maiu 1898.

(Coresp. part. a „Gazetei Transilvaniei.“)

Eri, tótă dăna, gândurile și inimile noastre au fost îndreptate spre voi, frați scumpi și amăriți. — Am serbat a 50-a aniversare a dăile de 3 (15) Maiu 1848, această dă mărétă a neamului românesc; și am serbat'o cu-o strălucire, aprôpe ne mai pomenită la noi. Mult, foarte mult a contribuit la reușita sêrbătorii faptul, că solgăbirii voștri v'au oprit s'o serbați la Blașiu, leagănul culturii și naționalității noastre. Acest fapt a indignat tótă lumea dela noi, și din această cauză tótă lumea, tineri, bêtărâni, de tôte clasele societății, bărbați și femei, au luat parte într'un mod demonstrativ la această serbare.

Toți își dăceau: decât frații noștri din Transilvania, Bănat și Ungaria nu pot să serbeze această dă, care le este sfântă, s'o serbăm noi și pentru ei. Așa, că am avut o adevărată sêrbătoare națională.

Des de dimineță, orașul întreg era admirabil decorat și înfrumșetă cu stéguri, covore și verdéță, er lumea în haine de sêrbătoare circula pe strade în număr neobănuit de mare. Solemnitatea s'a început la ora 3 a. m. cu un serviciu divin, oficiat în biserica catedrală, pentru odihna sufletelor martirilor voștri, căduți în 1848, în lupta pentru libertate și naționalitate.

Vasta curte și grădină a catedralei, cum și stradele dimprejur, abia cuprindeau mulțimea, ce se adunase. Erau de față tôte societățile și corporațiunile din Craiova, cu stindardele lor, în frunte cu Liga culturală; elevii tuturor școlelor cu profesorii lor; toți deputații și senatorii Doljului, cum și înalți magistrați, funcționari, advo-

cați; c'un cuvânt tot ce Craiova avea mai distins își dăduse întâlnire la această serbare. Înălțător, sublim a fost momentul, când părintele Petrescu, în genuchi, a cetit rugăciunea pentru odihna sufletelor martirilor, ascultată de public tot în genuchi. Serviciul divin s'a oficiat în curtea bisericii, publicul neputând intra tot în biserică.

După serviciul divin d-l deputat Ciocazan, într'un strălucit discurs, a arătat însemnătatea măreței zile de 3 (15) Maiu 1848; cum poporul român din Transilvania, Banat și țera Ungurască a ținut memorabila adunare dela Blășiș pe Câmpul Libertății, unde s'a declarat de liber și egal îndreptățit cu celelalte popore conlocuitoare. După acest discurs, corul elevilor liceului real, acompaniați de muzică, au cântat imnul român. La ora 4, deși începuse să plouă, s'a format un imponent cortegiu pentru a merge la grădina publică. În fruntea cortegiului era muzica gardei naționale, după care urmă corul catedralei, elevii școlilor, societățile și corporațiunile cu stegurile; membrii Ligei cu steagul, care era purtat de d-l deputat Ciocazan, având o gardă din elevii Liceului clasic, și cari purtau alte trei steguri, între cari unul cu inscripția „3 Maiu 1848“, și pe urmă de tot era publicul, care nu se mai sfârșea.

Cortegiul a trecut prin stradele Madona, Unirii și Becheta până la grădina publică.

În tot timpul procesiunii, corurile catedralei, a elevilor dela Liceu și al școlii Normale, au cântat alternativ și cu acompaniamentul muzicii: „Deșteptă-te Române“, „Frații Romani“ și „Peneș curcanul“, er publicul de pe strade, din ferestrele caselor și din balcone aplauda, falfăia batistele și striga să trăsască frații transcarpatini. Era un spectacol sublim; însuflețirea și entuziasmul erau la culme.

În această grădină publică și în jur s'a desfășurat o adevărată sărbătoare populară. În trei locuri, cântau trei muzici militare. În mijloc dintr'un chiosc câțiva scolarari din Liceu declamau poesii de ocazie în amintirea sărbătorii, mai mulți oratori reînprospătau în memoria publicului mărețele fapte ale memorabilei adunări dela 3/15 Maiu 1848 de pe Câmpul Libertății dela Blășiș, preamărind pe conducătorii adunării, alții făceau istoricul revoluțiunii din 1848—49. Admirabili au fost în discursurile lor senatorul general Angelescu, D-rul Drăgescu și Dr. Atanasescu. În alte părți, corurile elevilor dela Liceul real și școlia normală și al catedralei cântau cântece patriotice.

Pe o pajiste frumoasă înaintea grădinii tineretului execută cele mai frumoase jocuri, precum Românilor, Hora și alte jocuri naționale. În toate părțile se împărția dijarul Câmpul Libertății, și o broșură despre însemnătatea zilei de 3/15 Maiu, tipărită de Liga culturală sect. noastră, și lucrată de distinsul profesor dela Liceul de aici, M. Străjan.

Petrecerea a ținut până seara, când cortegiul s'a format din nou, și trecând prin aceleași strade s'a înapoiat la catedrală, unde s'au despărțit.

Așa s'a terminat această mare și frumoasă sărbătoare spre mulțămirea tuturor. Peste tot entuziasmul și însuflețirea au fost la culme.

Correspondentul.

Ziua de 3 (15) Maiu în Iași.

Serbarea zilei de 3 (15) Maiu a fost împunătoare și în Iași, capitala Moldovei.

Deja de pe la ora 8 a. m. Strada Universității era înșesată de elevii școlilor secundare, de studenți și studente și de-un mare număr de cetățeni din toate straturile societății.

După 9 ore aula Universității și curtea erau pline de lume. De aici publicul umeros, în frunte cu rectorul Universității și cu profesorii, urmați de studenți și elevii diferitelor institute, au plecat cu drapele la biserică sf. Spiridon. Aici la ora 10 și 25 a. m. Comitetul Ligei și drapelele intrară în

biserică la serviciul divin. După terminarea liturghiei s'a oficiat un parastas întru memoria eroilor și martirilor români dela 1848/49. A oficiat Archimandritul Varlaam Răileanu, egumen al bisericii sf. Spiridon, înconjurat de 4 preoți și de 2 diaconi. La parastas preoții au cetit următoarea rugăciune: „Dă-mne, Dă-mne, odihnește între cei drepti sufletele robilor tăi români, cari s'au jertfit viața apărându-și patria, națiunea, graiul și libertatea“.

După săvârșirea parastasilui s'a format un cortegiu imponent, în frunte cu 7 steguri purtate de studenți, și a percurse stradele de Sus, Lăpușneanu și Stefan cel Mare în sunet de muzică și în intonarea imnului național „Deșteptă-te Române“.

După-ace au trecut prin piața Unirii, manifestații s'au dus în cea mai perfectă ordine spre statua lui Stefan cel Mare. Intreg publicul se adună în jurul statuei, înaintea căreia era ridicată o tribună. Cel dintâit a luat cuvântul studentul bucureșean George Mihăileanu, care făcu o privire retrospectivă asupra evenimentelor întâmplate înainte cu 50 de ani. Luă apoi cuvântul d. profesor universitar Aron Densușianu, în numele Ligei. Cu voce emoționată d. Densușianu făcu istoricul lui 3 (15) Maiu, relevând însemnătatea acestei zile; arată cum e de datorita tuturor Românilor de-a pune toate silințele și toate jertfele pentru triumful cauzei românești și sfârși viu aplaudat. După d-sa mai vorbă d. V. Brăescu președintele comitetului național studentesc și Zăgănescu.

Sfârșindu-se vorbirile cortegiul s'a reformat erăși și cu muzica în frunte, cu „Deșteptă-te Române“ intonat de mii de cetățeni, percurse erăși strada Stefan cel Mare. Cortegiul ajuns în piața Unirii, muzica intonă vechea horă de V. Alexandri „Hora Unirii“, manifestații se prinseră în horă și jucară cu mare entuziasm.

De aici manifestații s'au dus înaintea locuinței colonelului Teișanu — care a fost pedepsit cu arest de 60 de zile, pentru-că, cum se dice, publicul ieșan l'a aclamat și chemat pe scena teatrului național, ca autor al unei piese naționale, jucate la o reprezentăție a Ligei. Incidentul acesta a îndemnat pe cetățenii ieșeni să-i facă o manifestație spontană de simpatie. Calea spre locuința colonelului și spre consulatul austro-ungar era pădă de gendarmi. Când manifestații ajunseră în strada Păcurari spre casa colonelului Teișanu, gendarmii îi luară pe dinainte, ca ajungând în strada Carp cătră consulat, se năpusti asupra forței armate și de ambe părțile s'au schimbat mai multe lovituri. După-ace se mai potoli șgomotul câțiva oratori luară cuvântul. O a doua ciocnire între manifestații și soldați s'a întâmplat în strada Carol.

La ora 2 d. a. s'a ținut un meeting în aula Universității la care a asistat lume multă. Aici au luat cuvântul 4 oratori, vorbind despre situația Românilor de dincoace. Cel dintâit a luat cuvântul d. A. D. Xenopol; d-sa făcu o aspră critică politice de maghiarisare a Ungurilor. Vorbiră apoi d-nii Gr. Bușureanu și I. Paul, er în fine d. A. Densușianu mulțami cetățenilor pentru solidaritatea, ce au arătat-o.

Astfel s'a terminat serbarea de Duminecă în Iași.

SCIRILE ZILEI.

— 7 (19) Maiu.

Atentat asupra ferestrelor casei d-lui Axentie Severu. Marți seara pe la orele 10¹/₂ au fost bombardate cu bolovanii ferestrele de spre stradă ale casei d-lui Axentie Severu din strada Romurilor, de nisce necunoscuți. Loviturile au fost atât de tari, încât s'a stricat în parte și lemnul și zidul dela ferestrii. Vecinii au audiat șgomotul produs prin spargerea giumurilor și căderea bolovanilor, der n'au vădut pe nimeni în întunerecul nopții.

Atentatul de Marți seara a fost al doi-

lea în restimp de vre-o 8—10 zile. Mai întâit făptuitorii au spart vre-o opt giumuri la una din ferestrele de spre stradă, der atunci s'au folosit numai de nisce petricele mici, așa că putea încă cine-va să credă, că pôte fi și fapta vr'unor ștregari de stradă. Acuma însă se vede, că este un atentat pregătit și sistematic și nu ne vom înșela, decât vom admite, că este o manifestație a urei naționale, ce o sădesce de atăta vreme presa maghiară în contra frunțașilor Românilor. Se vede, că injurăturile acelei prese în contra zilei de 3/15 Maiu și în contra luptătorilor noștri dela 1848, au așțit pe făptuitorii a întreprinde al doilea atentat în mod mult mai vehement. N'au putut-o face însă cu alaiit, pentru-că aici nu e tărîmul pentru astfel de bravuri vandalice *coram publico*, ci au făcut-o în ascuns. D-l Axentie Severu lipsese deja de vre-o trei săptămâni din Brașov și astfel numai soția d-sale, care se afla singură acasă cu servitorele, a trebuit să ducă groza rătăcioșilor și seltăbaticilor agresori. Aflăm, că dă-mna Axentie a făcut arătare la poliție și a cerut să se cerceteze cazul. Acesta s'a și întâmplat și s'a constatat, că dela vecini n'a putut să vie agresiunea și că agresorii au trebuit să fi venit anume spre a comite, sub scutul întunerecului nopții, atentatul acesta odios asupra liniștei și averei cetățenesci.

Părintele Albon din Doștat, care a fost escortat de gendarmi la Alba-Iulia, fu pus pe picior liber alaltăeri.

Sf. Sinod al României s'a intrunit alaltăeri pentru a-se consfătuia asupra alegerii unui arhieru în locul rămas vacant prin alegerea Episcopului de Râmnic. Sinodul a recomandat pe trei prelați, rămânând ca ministrul de culte să alegă pe unul din ei. Se dice, că va fi ales rectorul Seminarului din Iași, părintele Răileanu.

Emigrări din Croația. Din Agram se telegrafază, că în timpul din urmă locuitorii din Croația au început să emigreze în număr extra-ordinar de mare, parte în America, parte în Africa. Înainte de plecarea ei își vënd tot ce au, ne mai având de gând să se întorcă niciodată în patria lor. Causa emigrărilor sunt imposibilitățile cele mari, cămătăria și împovărarea cu datorii a țeranilor. În Croația peste tot e mare fometea. Sunt case de-ale țeranilor, în cari de săptămâni de zile nu s'a vădut măcar o bucată de pâne.

Desființarea sistemului de caste în Rusia. Poporația orașelor din Rusia era împărțită până acum în trei categorii: comercianți, mici cetățeni și industriași. În curând însă se va aduce o lege, care va desființa acest sistem de caste și deosebiriile de până acum vor fi înlocuite cu singura numire „poporațiune orașenescă“.

Pertractarea în cauza de irigațiune pe hotarul Brașovului, precum și în cauza de regulare a apei, se va continua și este fixată pe ziua de 25 Maiu 8 ore a. m. în Brașov, Casa șfatului. Obiectele pertractării sunt: 1) Raportul comisiei însărcinate cu prețuirea ulterioară a locurilor, cari n'au fost prețuite cu ocaziunea comasării, der sunt interesate la pertractarea pentru irigațiune; 2) Raportul comisiei privitor la rescumpărarea morei de faină a Societății fabricii de zahăr despre aceea, că nu s'a putut face învoiala, și aducerea unei hotărâri cum să se folosească această mără; 3) Aședarea unui canal principal nr. 1 între stațiunile Feldiara și Bod la profilul 4699, conform propunerii originale a inginerului de cultură, între stațiunile Brașov și Bod; 4) Deciziune asupra altor schimbări, ce stau în legătură cu irigațiunea.

Cum sunt tractați Polonii în Prusia. „Narodni Listy“ istorisesc următorul cas: Un proprietar german angajase 17 lucrători poloni cu câte una marcă, și 17 lucrătoare cu câte 80 de pf. pe zi, afară de mănecare. Plata avea să li-o plătescă tot la 14 zile. Proprietarul însă și-a mai rezervat dreptul de-a rețină câte 2 mărci din plata lucrătorilor ca garanță, că nu vor fugi. Proprietarul german a înțeles condițiunile învoiei

astfel: Hrană le dedea lucrătorilor nesuficientă și cât se pôte de rea, astfel, că și cei mai săraci dintre ei încă a doua zi începură să murmure. Pentru durmit aveau toți o singură cameră, unde proprietarul îi și închidea peste nopțe, ca să nu fugă. După-ace au trecut 14 zile, proprietarul nu voi să le dea plata convenită, ba rețină și banii, ce bieții muncitorii și-i aduseră de acasă și-i depuseră la el spre păstrare. Lucrătorii pretindeau să li-se plătescă plata și cereau tot-odată să fiă lăsați a-și procura înși-și hrana. Proprietarul însă într'un mod brusco le respinse cererea, nu li-a plătit suma întregă, ba-i și amenință, că decât nu vor tăce, vor fi predați poliției. Lucrătorii atunci s'au hotărât, ca să fugă toți împreună. Proprietarul însă i-a urmărit și i-a adus cu forța înderăt.

Răsboiul ispano-american.

Intre Spaniolii și Americanii nu s'a întâmplat până acum mult așteptata luptă decisivă, nici de pe teatrul răsboiului n'au sosit sciri din cari am puté deduce un atac apropiat între beligeranți.

Situația este, că atât Spania, cât și America continuă cu mare zor armările. Guvernul spaniol a ordonat, ca marile năi comerciale din Barcelona să nu se depărteze din porturi, er din Washington se anunță, că admiralul Sampson a avisat pe ministrul de marină, că s'a hotărât a pleca cu escadra spre Sud și își va posta corăbiile în poziție de a puté apăra căile ce duc la S.-Diego și Cienfuegos și de a împiedeca importarea de cereale din partea Spaniolilor pentru garnisăna din Havana.

Nou în lucru este, că Spaniolii câștigă tot mai mari simpatii în Franca, unde studenții dau espresiune acestor simpatii prin manifestații. Pe când Spania are aședăr pe partea sa simpatii înafară și entuziasm înăuntru — căci o mulțime de tineri și-au oferit serviciile lor ca voluntari — pe atunci la Washington spiritele încep să se turbure și neliniștescă contra guvernului. Poporația din Washington și din alte orașe ale Americii, cum am semnalat și ieri, e foarte nemulțămăit de modul în care s'a purtat până acum răsboiul. Senatul este înviniut, că a încurcat țera în acest răsboiu fără a fi pregătită.

În urma acestor plângeri ridicate de poporațiune, guvernul a ordonat *cesura* asupra diarelor, cari dela început au publicat tot felul de sciri senzaționale, ce iritau masele și indirect făceau foarte bune servicii Spaniolilor. Dijarul „New-York Herald“ avea un vapor propriu al său, care urmăria toate mișcărilor escadrei lui Sampson, și pe calea acesta intră în Europa, prin urmare și Spania, școia exact, ce planuri urmăresce admiralul american. Dimpotrivă agențiile spaniole nu comunică nici acum nimic serios asupra mișcărilor flotei Spaniei.

POSTA REDACȚIUNELI.

D-lui P. în Oradea-mare. Numere din „Gazeta“ de Dumineca trecută, 3 (15) Maiu, se pot căpăta dela administrația dijarului cu prețul obișnuit.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Medic român în Karlsbad.

Medic universal

Dr. Romulus L. Crăciunu

Medic clinic în spitalul univers. imp. reg. din Viena (clinica D-lui consilier de curte Prof. Neusser). Specialist pentru morburile interne. Medic al asociațiunii pentru îngrijirea studenților morboși din Viena. Protector: Majestatea Sa împăratul etc. etc.

Ord. din 1 April până în 1 Octomvru dela orele 6—9 a. m. și 3—5 p. m. în Muhlbadgasse casa „Schwarzes Ross“.

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Mai 1898.

Renta ung. de aur 4%	120.90
Renta de coróne ung. 4%	99.10
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	119.25
Impr. cáil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.10
Oblig. cáil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.65
Bonuri rurale ungare 4%	97.25
Bonuri rurale croate-slavone	97.75
Impr. ung. cu premii	157.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	139.25
Renta de argint austr.	101.90
Renta de hártie austr.	101.75
Renta de aur austr.	121.05
Losuri din 1860.	142.75
Acții de-ale Băncei austro-ungară	909.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit	382.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit	363.80
Napoleonori	9 56
Márci imperiale germane	58.95
London vista.	120.90
Paris vista	47.75
Rente de coróne austr. 4%	101.65
Note italiene.	44 25

Cursul pieței Brașov.

Din 19 Mai 1898.

Bancnota rom. Cump.	9.53	Vénd.	9.55
Argint român. Cump.	9.48	Vénd.	9.51
Napoleonori. Cump.	9.56	Vénd.	5.57
Galbeni Cump.	5.62	Vénd.	5.65
Ruble Rusescoi Cump.	127.—	Vénd.	128.—
Márci germane Cump.	58.50	Vénd.	—
Lire turcescoi Cump.	10.70	Vénd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	101.—	Vénd.	102.—

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Un contabil

cu cunoștințe de contabilitate dublă, corespondență: română, germană, eventual și maghiară, în condițiuni favorabile se angajiază imediat la

„CONCORDIA“

societate comercială pe acții în Sibiu.

2-3,257

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Boalele secrete

și

neputința bărbătească

de specialistul Dr. THÖR.

Carte ilustrată cuprinde descrierea diferitelor bóle secrete, consecințele lor pentru individ, familie, societate, cauzele acestor bóle, mijloce preventive și vindecarea lor.

Prețul 1 florin.

Se află în depou general la

M. D. FRIDERIC, București
Strada Emigrat Nr. 1.

2-3. 65

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Numai

pe ómenii

tineri

Îi interesează a scii, că **Injecția Orientală** a Dr. BOITON din Paris după întrebuințarea de câte-va zile lecușese și cele mai învechite suferințe. **Oleiu Santal** și **Balsam Copalve** devine de prisos, de-órece aceste mijloce strică stomacul și nu vindecă bóla.

Prețul unei sticle BOITON Injecția 1 florin.

Deposit general pentru Ungaria:

Apoteca ZOLTAN BELA Budapesta,

V. Grosse-Kronnengasse Nr. 23. (Ecke Széchényi-platz).

Se află în farmaciile mai mari. Depou principal la farmacia Carl Schuster în Brașov.

Adresa pentru comande cu posta:

Farmacia ZOLTAN Budapesta.

88-60

Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Mai st. n. 1898.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

- I. Trenul accelerat (peste Arad) sosese la 5 óre 7 min. dimineța.
- II. Trenul de persoane la 8 óre dim.
- III. Tr. accel. peste Clușiu la 2 ó. 9 m. p. m.
- IV. Trenul mixt la 10 óre 25 min. séra (acesta dela Budapesta până la Clușiu e tren de persoane, ér dela Clușiu până aici tren mixt*).

Dela Bucuresei la Brașov:

- I. Trenul mixt, care circula numai Vinerea dela Predeal, la 5 óre 20 min. dim.
- II. Trenul accel. la 2 óre 18 min. p. m.
- III. Trenul mixt, la 5 óre 20 min. p. m.
- IV. Trenul de pers., la 9 óre 8 min. séra.
- V. Trenul accel. la 10 óre 19 min. séra.

Dela Kezdi-Osorheiu la Brașov:

- I. Trenul de persoane la 8 óre 25 m. d., (are legătura în St. Georgi cu Ciuc-Szerda și Ciuc-Gyimes).
- II. Trenul de persoane la 1 óra 51 m. p. m. (dela prima Iulie pân' la 31 August va avé și acest tren legătura cu St. Georgi cu Tușnadul).
- III. Trenul mixt, la 6 óre 48 m. séra, (are legătura cu Ciuc-Szereda).

Dela Zérnesei la Brașov (G. Bartolomeiu):

- I. Trenul mixt 6 óre 22 min. dim.
- II. Trenul mixt la 1 óra 12 min. p. m.
- III. Trenul mixt la 8 óre 18 m. séra.

Plecarea trenurilor din Brașov:

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la 5 óre 8 min. dimineța (acest tren merge până la Clușiu ca tren mixt, ér de acolo mai departe ca tren de persoane).
- II. Tr. accel. (peste Clușiu) la 2 ó. 45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la 7 óre 48 min. séra.
- IV. T. accel. (peste Arad) la 10 óre 26 min. séra.

Dela Brașov la Bucuresei:

- I. Trenul de persoane la 3 óre 55 min. d.
- II. Trenul accelerat (ce vine dela Arad) la 5 óre 14 min. dim.
- III. Trenul mixt la 11 óre a. m.
- IV. Trenul accelerat (ce vine pe la Orad-Clușiu) la 2 óre 19 min. p. m.

Dela Brașov la Kezdi-Osorheiu:

- I. Trenul de persoane la 5 óre 19 min. dim. (are legătura cu Tușnad) Ciuc-Szereda. 3 ó. 15 m.
- II. Trenul mixt la 8 óre 50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la 3 óre 15 m. p. m. (are legătura cu linia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zérnesei (G. Bartolomeiu)

- I. Trenul mixt la 9 óre și 2 min. a. m.
- II. Trenul mixt la 3 óre 18 min. p. m.
- III. Trenul mixt la 9 óre 30 m. séra.

Lucrări de legătorie de cărți.

Wilhelm Haydecker

legător de cărți, și lucrător de galanterii, Brașov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,

ce există de 14 ani cu cel mai bun renume și este mult mărită și din nou arangiată cu 9 mașini diferite.

Se efectueșc toate lucrările ce cad în sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școlă legată, pâna la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mătase, pluș, pânză etc. executând cât se póte de bine și de esact.

Având lucrătorii de toate specia escelent pregătiți, acesta legătoria de cărți póte se esecute iute și fórte ieftin tot ce se póte cugeta mai bun în aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonage etc. în toate esecutiunile posibile.

Despărțemént deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoalelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acesta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununii și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,

legător de cărți,

Strada porții Nr. 22.

13-0

Strada porții Nr. 22.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

A N U N C I U R I

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrișei administratiunii. În cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădemént, care creșce cu cât publicarse face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.“

Numere singuratice

din „Gazeta Transilvaniei“

a 5 cr. se potú cumpéra în

librăria Nicolae I. Ciurcu

și la Eremias Nepoții.